

Lotta Eriksson pyöräili puolentoista vuoden Lajan Euroopassa ja Aasiassa. Hän lähti matkaan Tampereelta 29.6.2015 ja palasi kotiin 22.12.2016. Pyöräilykilometrejä kertyi yhteensä noin 20 400. Lotan matkareitti ei ollut yhtäjaksoinen viiva, vaan se sisälsi kaksi lentokonesiirtymää olosuhteiden pakosta.

Retken aluksi Lotta polki Itä-Euroopan kautta Istanbuliin. Sen jälkeen hän piipahti

kuukaudeksi Suomeen ja jatkoi matkaa Kaakois-Aasian suunnasta. Alkupisteenä oli tällöin Thaimaa. Nepalista Lotta siirtyi Kazakstaniin lentokoneen siivin. Sieltä retki jatkui Keski-Aasian tasavaltojen läpi Iraniin ja Kaukasiaan, ja lopuksi Lotta pyöräili Länsi-Euroopan maiden kautta Suomeen.

[lottamobiili.blogspot.com](http://lottamobiili.blogspot.com)

## Euraasiaa tutuksi pyörän satulassa

Puolitoista vuotta kestäneen pyöräretken aikana Lotta Eriksson kohtasi ylitsevuotavaa vieraanvairaisuutta. Retki johdatti hänet 30 valtioon Euroopassa ja Aasiassa. Joka ainoassa maassa Lotalta kyseltiin, ottaisitko leipää, kelpaisiko ateria, tulisitko meidän perheemme yövieraaksi. Yösijaa tarjottiin niin monesti, että sille joutui sanomaan välillä myös ei.

”Kotivierailuihin kuuluu se, että ihmisten kanssa ollaan ja seurustellaan, kerrotaan tarinoita. Kyläilyt olivat aina sykähdyttäviä ja ainutlaatuisia kokemuksia, mutta pitkän pyöräilypäivän jälkeen realiteetti on se, että usein haluaisi vain syödä, rauhoittua ja mennä maate”, Lotta sanoo.

”Neljä pyöräretkestä oli alkanut itää alle vuosi ennen lähtöä. Lotta tapasi matkapyöräilijän tehdessään ympäristösuunnittelijan tutkintoon liittyvää opinnäytetyötä Swazimaassa eteläisessä Afrikassa. Lotta vaikutti pyöräilijämiehen tarinoista, siitä miten syvällisesti tämä oli päässyt tutustumaan paikallisiin yhteisöihin. Ja mies oli kuin kuka tahansa, ei mikään himourheilija.

Retken suunnitteluvaiheessa Lottaa jännitti kovasti ja hän pohti, lähteäkö vai ei. Eräänä unetomana yönä hän löysi lempeyden itseään kohtaan. ”Päätin, että minähän voin kokeilla vaikka yhden päivän. Jos pyöräily Tampereelta Helsinkiin tuntuu mahdottomalta, voin lopettaa siihen.”

Lotalla oli hyvä peruskunto, mutta aiempaa

matkapyöräilykokemusta ei ollut lainkaan. Kuukautta ennen reissuun lähtöä hän polki ensimmäistä kertaa elämässään 20 kilometriä putkeen.

Kesäkuun lopussa 2015 alkoi matka kohti Intiaa ja ennen kaikkea Irania sekä Pakistania. Yksi retken käänteentekevästä hetkestä koitti Virossa, matkan neljäntenä yönä. Nukkumatti ei tullut, koska Lottaa pelotti nukkua teltassa vieraassa paikassa.





↑ Lotan vanha, käytettyinä ostettu pyörä sai retken aikana lempinimen Lady-Princess. ”Se oli kuin leidi, joka hajoili koko ajan. Tuntui, että sitä pitää puhutella kauniisti, jotta se kestäisi paremmin.” Kuva: Lauriina Eriksson

Pelkoja tutkiskeltuaan Lotta totesi, että ne perustuvat lähinnä muilta kuultuihin tarinoihin ja omiin ennakkoluuloihin. ”Pääsin rauhaan asian kanssa ja sain unen päästä kiinni, kun totesin, että pelot ovat enimmäkseen omassa päässäni. Mutta naiivi ei tietenkään pidä olla.”

Kesän ja syksyn mittaan Lotta pyöräili rauhallista tahtia Itä-Euroopan halki. Reitti eteni pikkuteitä pitkin, syrjäkylien kautta. Lottaa kiinnostui nähdä vuoristoja ja kansallispuistoja.

Matkan edetessä polkupyörän korjaus- ja huoltotaidot kehittyivät pakon edessä. Oli korjattava vaihteita ja vaihdettava tarakka sekä takapakka. ”Opin, että mitä hiekkaisempia ja pölyävämpiä teitä ajan, sitä enemmän ketjuja, vaihteistoa ja muita osia kannattaa ehdottomasti huoltaa. Aloin käydä pyörän kuntoa läpi vähintään vii-

koittain ja tarvittaessa päivittäin. Poistin liat ja tarkistin paikat ennen kuin mikään menee rikki.”

Marraskuun lopussa Lotta lensi Istanbulista Suomeen. Hänen vasen säärensä oli kipeytynyt pahasti. Lisäksi oli ilmennyt, että Pakistanin viisumia ei saakaan Turkista, vaan suomalaisten täytyy anoa sitä Tukholmassa sijaitsevasta suurlähetystöstä.

Kuukauden pyöräilytaun aikana jalka alkoi kuntoutua hierojan avulla. Viisumin suhteen nousi kuitenkin seinä vastaan: sitä ei myönnetty. Oli kehitettävä reittisuunnitelma B. Lotta sai vihiä, että Pakistanin turistiviisumin saattaisi saada hankittua Nepalista, joten hän päätti vaihtaa retken etenemissuuntaa. Vuodenvaihteessa Lotta lensi Thaimaahan ja hypäsi pyöränsä selkään. Reitti jatkui Myanmarin kautta Intiaan.

Tähän mennessä Lotan fyysinen kunto ja luottamus omiin matkapyöräilijän kykyihin olivat vahvistuneet huomasti. ”Minulla oli täysi varmuus siitä, että pystyn esimerkiksi ajamaan pitkiä

vuoristo-osuuksia, joilla täytyy kuljettaa mukana melkein viikon vedet ja ruoat”, Lotta muistelee.

Intiassa tapahtui kaikenlaista. Rekkojen torvet soivat, ja vuoristotien kurvissa rattijuopon ohjaama jeeppi meinasi ajaa Lotan päälle. Kerran outo videokameramies seuraili Lottaa ja hänen matkaseurakseen toviksi liittynyttä pariskuntaa. Kesti kauan ennen kuin mies kertoi, että he päätyisivät paikallis-tv:n uutisiin. Yhtenä yönä ruokaa etsivä villinorsu hajotti rakennuksen seinän aivan Lotan majapaikan kupeessa.

Eräänä päivänä Pohjois-Intian Sikkimissä Lotta huomasi, että pyörän takakiekko on hajonnut. Lähin pyörähuolto oli 500 kilometrin päässä, eikä sopivaa vaihtopyörää löytynyt yrittämisestä huolimatta. Hädän hetkellä Suomen tukijoukot pelastivat lopulta tilanteen: tuttu pyöräkorjaamo sponsoroi uuden kiekon, ystävä haki sen, ja Nepalin Kathmanduun matkustanut SPR:n suoma-

lainen työntekijä kuljetti paketin Lotalle. Lotta itse matkusti Nepaliin bussilla.

Pyörä tuli taas ajokuntoon, mutta Nepalissa odotti myös pettymys. Osoittautui, että Lotalle ei myönnettäisi Pakistanin viisumia. Syyksi kerrottiin, että hän oli alle 30-vuotias nainen ja matkassa yksin. Lotta sukelsi viikkokausiksi Googlen syövereihin, ja pätkäilyyn lopputuloksena uudeksi suunnaksi valikoitui Keski-Aasia. Sinne oli lennettävä, mutta alueelle ei kannattanut lähteä ennen kuin koittaisi kevät ja lumet sulaisivat vuoristoteiltä.

Kaiken kaikkiaan Lotta vietti Nepalissa lähes kolme kuukautta. Pyöräily ei houkuttellut, koska tiet pölisivät ja ilma oli pakokaasusta samea.

✚ Pyöräilijän pahin vihollinen ei ollut jyrkkä ylämäki vaan vastatuuli, jota jatkui Keski-Aasian Silkkiteillä monta viikkoa. Kuva: Michael

